

Vriendschap als basis voor succes

Met het Atomium in het vizier moet hij gedacht hebben, ik ben er. Dat ging door mijn hoofd toen ik met de auto op een mooie zomerdag Brussel naderde en richting Londerzeel trok. Een aantal kilometer verder moet de Julius, de gouden vleugel winnaar en 1^e nationaal van Barcelona, in het schemerdonker zijn weg gezocht hebben.

Vol bewondering vertelt Willy Verbruggen het, net alsof het nog maar een paar dagen geleden is dat hij in het donker zijn overwinnaar vond. Zo'n momenten worden op het netvlies gebrand en gaan nooit meer verloren. Het maakt de duivensport en in het bijzonder het spelen van Barcelona tot een ongelooflijk mooie en emotionele hobby.

Zou die schim die zat te slapen een duif van Barcelona zijn? Was het mogelijk dat duiven in het pikdonker er doorheen komen? Veel tijd om na te denken had hij niet, want toen hij merkte dat het inderdaad een zwarte witpen was, moest er 'nuchter' gehandeld worden. Niet evident voor wie plots geconfronteerd wordt met een prachtig moment in de duivensport. Een supervroege duif kunnen tekenen op Barcelona.

Maar laat me eens overlopen hoe het begon en wat de oorzaak zou kunnen zijn van dit succes. Want zoals Willy zegt: "Wees eerlijk, wie kent het?"

Is het misschien mogelijk dat vriendschap aan de basis ligt van dit succes??

Het moet in 1993 geweest zijn dat Willy samen met z'n vrouw naar het lokaal ging in Asse en een prijsje speelde op Limoges of Brive. Aan een tafeltje verderop zaten Erik Limbourg, Fernand Desbuquois en zijn 2 zonen .

Aan de muur hing een lijst waarop deze al de topprijzen verdeelden. Dit was ook Willy's vrouw Julia niet ontgaan en al gauw raakten ze aan de praat. Er moest immers een veranda komen en ook nieuwe ramen. Waarom dan niet prijs vragen aan Desbuquois? Zo gezegd, zo gedaan. De veranda werd geplaatst en opnieuw, door tussenkomst van Julia, die Willy wou helpen, verhuisden 2 manden duiven van Kapelle op den Bos richting Londerzeel.

Het klikte blijkbaar, want al gauw, en tot op de dag van vandaag, steekt Willy eens een handje toe en verzorgt hij de duiven wanneer Michel op reis is.

Ondertussen hebben beide families al heel wat lief en leed gedeeld en is de vriendschap gebleven en versterkt.

Het is nu vooral Michel, een echte kenner volgens Willy, die de kolonie bijstuurt. Koppelen, selecteren, ...vaak zijn Willy en Michel aan de praat hoe het verder moet en welke beslissingen er moeten genomen worden.

Het systeem.

Het mag dan wel dat Willy vooral gelooft in de kwaliteit van de duif maar hij heeft wel degelijk een systeem. Een systeem dat ervoor zorgt dat die goede duif tot ontplooiing kan komen.

Z'n jonge duiven worden goed opgeleerd. De vroegste worden wel eens meegegeven op een nationaal maar dat is meer om mensen ook eens iets te gunnen dan om te kijken naar de uitslagen. Hij stelt vast dat z'n zomerse jongen vaak zijn beste oude duiven zijn.

Daarna verhuizen ze naar een hok voor de jaarlingen. Waar hebben we dat nog gelezen? Nu worden ze wel degelijk aan de tand gevoeld. Fris thuiskomen is de norm en het mag gerust wat verder zijn. Zo vloog de 'Julius' zowel Souston als Tulle als jaarling.

Als tweejarige verhuizen ze naar hun definitieve hok. Daar vliegen ze normaal gezien de internationale vluchten. Voor een enkeling is daar al eens Barcelona bij maar normaal zijn die bestemd voor Tarbes, Narbonne, Perpignan.

Dat Willy met de Gouden Vleugel niet aan z'n eerste succes toe is bewijst het winnen van het kampioenschap grote fond met de 3 eerst afgegeven duiven in 2002 op Cahors, Barcelona, Sint-Vincent en San Sebastian. Ook de andere duiven weten van wanten want hij speelt dit jaar met z'n oude op de internationale vluchten 75% prijs. Wie heeft ze beter?

Bij dit alles blijft Willy echter heel rustig. Hij hoopt dat hij volgend jaar terug van z'n duiven kan genieten door goed z'n prijzen te spelen en liefst zoveel mogelijk per tental.

De winnaar: Julius

De Gouden Vleugel is een zwarte duiver met witte pennen. Hij heeft een prachtig oog en zachte pluimen. Vanzelfsprekend komt hij uit duiven van de Gebroeders Desbuquois en in z'n stamboom zien we het beste van hun hok en dat van Eric Limbourg. Z'n uitslagen tonen aan dat Barcelona gewonnen wordt met goede duiven. Hij is geboren in 2008. Als jaarling vloog hij Souston 1431/9442 en mocht daarna nog naar Tulle 63/7467. Als tweejarige werd het Tarbes waar hij in het duister beslag legde op 519/4576 om z'n kwaliteit te bevestigen op Perpignan met 519/15756 duiven.

Als voorbereiding op Barcelona ging hij dit jaar naar Limoges (het was de 6^e duif van Willy) en bleef thuis tot de inkorfdatum. In die periode kreeg hij een korte kuur tegen trichomonas en ook iets om de koppen zuiver te zetten. De forme kwam en het resultaat kennen jullie allemaal.

Een middag praten met Willy is een verademing in de tijd van snel, snel en geen tijd hebben voor. Lekker eten met uitzicht op een sportterrein en we waren vertrokken. Over vroeger, vandaag, fond spelen, vriendschap, ... Zo moesten er meer zijn. De duivensport zou bloeien zoals in haar glorie dagen.

Peter Symaeyts